

# REGULÓ.

Pesten vasárnap november 11<sup>ken</sup> 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

## ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

### Bécsi levelek.

(Folytatása.)

Az élvezet vagy lehet úgy nevezett elegant, midőn szem 's léleknek nyújtatik táplálék, vagy — állati — testi, ha az csupán a' gyomorban központosul. Ez utóbbi után ásitózkod, a' hiúság ködét hamar kiüszvén keblökből, zengő hangászat mellett ön személyekkel serényen foglalatoskodnak; az elegant éldelők se-regének pedig egy része az itt összehalmozott művészi mutatványo-kat, p. o. a' hires lovagló de Bach circus gymnasticusát, Pano-ramát, különféle optikai előadásokat, bubajátékot 's a' t. és néha, a' tavál Pestre is letekintett, Stüwer tüzjátékának amphitheatrum-át látogatja-meg (az elsőbbekbe azonban a nem olly igen finnyás polgárság alázza-meg magát); más része a' fénylés és mutogatás lá-zától üzetvén e' köz nézőhelyre, dicső személyét es helyzetét csu-dálva, elő 's tova tünedez a' tarka sokaságban; míg a' legkisebb szám a' sétálók, vagy vigadók közé elegyedvén, a' körüle rajzó tö-meg közt az emberi nagyságot vagy gyengeséget bámulja.

Nekem ez utóbbi legszokottabb élelményem; 's te tudod egyik, milly szeszélyes mulatságot 's hogarti képeket teremtk az illy pszichologiai szemlék, és mennyire élénk szinnel látogatják az em-beri irigységet, hiúságot, 's a' t. tömérdek árnyéklaikkal.

A' Prater a' szünteleni látogatók egy folytonos ünnep 's viga-lom mezejévé varázsolják; legnépesb azonban és az egész bécsi mi-velt 's gazda világ gyűlhelye a' zöld kikelet beköszöntével. Ekkor a' négy sorral ültetett gesztenyefáktól árnyékolt fő fasoron, melly a' Duna partján álló ékes csász. kéjlakig (Lusthaus) visz, ugy hi-szem, Europa legfényesb equipagei dörögnek fel 's alá, míg a' fasor mellett, vagy fák alatt, a' mulató házak és vendéglők körül minden rendű vendégek mély rajként pezsegnek. — Ez elbájoló óriás képet csak látni lehet, nem leírni; és Bécs Praterje mellett, Pest város erdeje ugy áll; mint egyszerű falusi hölgyecske parisi Donna ellenében,

## V.

Multkor felejték a' népketről irni; tehát erről néhány szót. E' sűrűen látogatott kert a' várkapun (Burgthor) belől jobbra fekszik, 's nem egyéb néhány sor lombos fákkal beültetett 's padokkal ellátott térnél. Hogy nincs soha látogatók nélkül, fő oka, a' helyvárosban sekvése, továbbá a' félkörben épült csinosan felkészített Corti-kávéházat népesítő pompás hölgyek koszorúja, kiket ide a' délutánonként zeugő hangászat csal. A' kávé rendkívül ügyes az ujságon kapó bécsi nép számára különféle csabos czimekkel ragyogó ünnepeket kigondolni, 's elég hatalmas (mert pénze van!) két nap alatt tündér termet, 's más illy nagyszerű épületet elővarázsolni. Illy ünnepeken, mint szintén hétfőnként, Lanner vezérlete alatt szokott itt hangászat tartatni.

Lanner közép termetű, divatos alakú; fürge emberke; játszás közben nem csak karja, de egész teste taktus-mozgásban van, végével pedig a' mulatók közé tűnik-el. Az ő agyában — e' ki nem apadó keringő-forrásban — valóban Walzer-Fluth létezik; mert a' bécsi nép fülének minden ünnepre friss csemegéül új Walzerrel kedveskedik. — Az ismertté lenni kezdő Morellyt — ki mult tavaszon hazánk lakosa lön — nem hallhatám.

Egy csudamű emeli még a' népkert hírét, és vonz bele művészeket, t. i. Canova legelső nagyobb műve, a' Minotaurust legyőző Theseus, fehér márványból faragva, melly az athenei Theseus-templom mássára emelt, 28 doriai oszlopon nyugvó, diszes épületben őriztetik. Nem fordulok tán egyszer sem meg e' kertben, hogy e' művet meg ne tekintsem, 's gyakran óráig bámulom a' templom egyik szegletébe helyezett széken nyugodva a' művésznek teremő lelkét. — A' mű, basisával együtt 18, Theseus maga 9 láb magas, 12 láb széles. Az egész szobormű 80.000 váltó forintba került.

Bécsben nem gyakorolják annyira a' kávéházakat, mint Pesten, minek a' mulatóhelyek bősége lehet oka. Ez utóbbi város kávéházai ha nem fényesbek, de nem alább valók 's disztelenebbek bécsi társaiknál: így tudósítanak előre, és ennek igaz voltán meggyőződtem, miután a' nevezetesbeket meglátogattam; sőt kényelemre a' pestieket némi részben ezeknek fölébe helyezem. Szolgálati készségben azonban a' bécsi pinczér után annyira marad pesti collegája, mint falusi gyerkőcz a' kengyelfutó mögött; mert itt mihelyt kávéházba lépek, sereggel rohannak felém parancsomat tudakolni; vagy ha az asztalt előttem üresen pillantják-meg, mindenpinczér sorban jelentgeti magát szolgálhatás végett. Nem egyszer kelletlen az illy felszólítás, kivált időközben, midőn néha széttel-

teni, 's beszélgetni, nem inyt csiklándoztatni lép az ember kávéházba. Azonban bécsi philosophia szerint: ki hogy' élhet, úgy él!

## VI.

Magyar 's német hir- 's divatlapoktól annyira dicsőített Liszt hazánkfija zongorajátékát hallám tegnap. Milly érzelem feszíté keblemet 's loboga ereimben e' bűvös óra elrepülése alatt, nem rajzolom; mert erre, úgy érzem, találó kifejezést nehezen lelnék. Anyit irok csupán, hogy Lisztnek már külseje is előre mélyen hatott lelkemre. — A' sudár termet felett emelkedő szorgalmas rendezést mellőzött hosszukás hajjal fedett fej, szende arcvonásai valami édes borongós andalodásba meritik a' szemlélőt, mit a' megzendülő zongora lángzó érzéstől lelkesített ébredtséggé varázsolt-át. — De tartóztatom magamat a' további rajztól; mert tudom, ismered eléggé e' magyar zongorahóst a' hirlapi terjedelmes leírásokból.

E' futólagos emlékezés után valahára a' színházakba tekintsünkbe. Jobb betekintenünk, mint kívülről néznünk ezeket; mert külsőjeik — a' wiedenit kivéve — igen keveset 's éppen nem Tháliának emelt templomot mutatnak. Belső felkészítettésök már ékeesebb; némellyiké pedig valóban fényes. — Bécsnek öt színháza van. Mind az öt különféle sajátságú előadásokkal kedveskedik úgy az ép — mint a' romlott izlésű közönségnek; 's köztök a' szinpadra legtöbb balgaságot és sületlenséget hozó a' leggyakoroltabb. — A' belvárosi két szinpadnak — mellyek egyszersmind udvariak, — tulajdon mezejöket a' nemesebb izlés jelelé-ki. A' karinthisi kapu melletti csak jeles operák 's nagy balleteknek, a' cs. várbeli színház (Burgtheater) pedig felsőbb nemű dramáknak van szentelve. Az első, mint hallám, bérbe van adva most; az utóbbi az udvar költségén tartatik.

A' várbeli színházat német országban egy sem mulja felül művészségre; mivel tagokul a' legelső német színművészek szemelvék-ki. Löwe, La Roche, az általad is csudált Anschütz, Rettichné 's a' t. a' német színészetnek legelbűvölőbb csillagai.

A' milly magas polczon ragyog a' várbeli színház nemesebb dramában, éppen úgy áll más német operaházak ellenében operákra nézve a' karinthisi kapu melletti. Ezen nyáron által a' finomabb izlésű publicumot Olaszok bájolják-el; kik közt jelesebb énekesek: Marini, Cartagenova, Scalese 's a' t. — nők pedig: a' hires Scherberlechner, és a' kedves Brambilla.

E' szinpadon azonban most nyáron legkecsesebb tünemények Perrot, és neje Perrot-Grisi, a' parisi nagy operaház első tánczosai

valának, kik főképp° Kobold című balletben a' legfinnyásabb és feszültebb kíváratú nézőket is megbájolák. Nekem, míg Perrot-Grisit nem látám, képzetem sem volt a' táncz szelleméről, 's nem hívéim, bogy a' sziv érzései általa olly értelmesen kifejezhetők. Perrot-Grisire mindig gyönyörrel fogok emlékezni.

A' többi három külvárosi színházat, melyek a' csupán bohózat után ásitó néposztálynak tömjéneznek, csak néha 's egyedül ismerés végett látogatván-meg, mellőzöm; miután azt jegyzém-meg, hogy ezeknek keresetök dúsabb a' feljebbi kettőénél, 's hogy az operaház magas bemenetár, a' várbeli pedig tetemes udvari segedelem mellett létezhetnek. Ezért légben halászásnak hiszem némelly uraknak ama kívánságát: hogy pesti magyar színházunkban csak fensőbb művészi darabokat kell adni. Uraim! a' nagyobb szám ezeket meg nem emészt; pedig annál van a' nervus rerum gerendarum!

Tán nem lesz unalmadra, ha egy, a' két város színház látogatójainak számát illető összehasonlítást rekesztek ide. Bécsnek 349.000 lakosa 's öt színháza van: Budapestnek 126 000 lakosa, 's télen három, nyáron pedig, ez évben a' nyári színházakkal együtt — öt; tehát a' háromszorta népes Béccsel al pari. Ezek szerint, mi csuda, ha a' különben is inkább német, mint magyar Budapesten, magyar színházunk csak ritkán láttatik zsúfolva!?

Most jut eszembe, hogy Bécsben előttem a' még élő gr. Pálffy-ról is beszéltek, ki egykor a' színészetnek Bécsben nagy pártfogója és a' wien-i színháznak tulajdonosa volt. Remélhető, e' diszes nevet hordozók a' pesti színházra segedelmezők sorát is ékesíteni fogják.

## VII.

Bécsben a' divatszerű publicumnak, nálunk Magyaroknál még ismeretlen, időöltést nyújt a' különféle gyűjtemények bámulása is. Itt annyi nyilvános gyűjtemény, könyvtár, és megtekintést érdemlő intézetek diszlenek, hogy naponként egyet látogatván-meg, öt hét legalább szükséges mindnyájának megnézésére. — Nem untatlak minden gyűjteménynek előszámolásával, annyival inkább, hogy ezeket nézni lehetvén, nem egy két sorba leírni, rólok törpe jegyzeteket közölnék: csak az egy vagy más szempontból társainál rám nézve érdekesebbeket emelem-ki.

Képtárt négyet látogattam-meg, 's köztök Esterházy herceget, mellynek igazgatója szives volt minden szobán keresztül vezetni. Az e' jeles férjfi társaságában éldelt óra emlékezetembe nyomaték kivált e' kérdése által: „valljon nem helyesen tenné-e a' herceg, ha e' gazdag képtárt Pestre szállíttatná-le?“ — Váratlan kérdése

mélyen hatott lelkemre, és szomorodva fontolgatám, mennyit tesz sok magyar nagy ur inkább a' kül-, mint a' szülő honi földért. — Mennyivel több haszon áradna művészek, műtanító-intézet és művekben szegény hazánkra, ha e' fejedelmi gyűjtemény Pestre tétetnék-át, mint a' képtárakban a' nélkül is gazdag Bécsre. Az igazgató jól tudja hazánknak a' szép művekben szegénységét, és hogy csak a' mult országgyűlésen alapítá-meg P y r k e r patriarcha-érsek becses ajándékával a' talán valaha alkotandó honi képtár lételét.

Az a m b r a s i gyűjteményben — mely illy nevű tyroli kastélytól, hol előbb őriztetett, vevé czimét — nagy számú jeles régiségeken kívül Z r i n y i Miklós mentéjét, sisakját, kardját, és B á t h o r y István lengyel király panczél-készületét szemlélhetém.

De minden itt tőlem látott tárgy közt legmeglepőbb volt a' tábori orvosokat képző József-akademiának muzeuma. Itt a' testnek minden része különböző állásokban a' természetet csalódásig utánozva, viaszból olly bámulatos tökélylyel kialakítva látható, hogy ezt különben nem tudván, valóságos hús és csontnak hihetnők a' műdarabok nagy részét. Különösen remek az egész nagyságban kiöntött Medicei Venus, és több, bőrértől fosztott emberi testet képező alak. — E' csudaművek — F o n t a n a abbé felvigyázása alatt öntettek, és, tudomra, mássuk Florenczben van, mellyek hasonlóképp Fontanától készíttetek.

A' k ö n y v t á r a k közt fontosak rám nézve a' roppant császári, és az universitásé (ez magyar könyvtárnok alatt). Minthogy olvasó szobákkal van mindkettő ellátva, mellyek, bár nem lehet minden nevezetesebb könyveket — gyakorta a' szolgálk tudatlansága miatt — feltalálni, nagy jók a' tudományt szomjazó ifjaknak számára. — Tudományos tekintetben nem kevesse fontos A r m b r u s t e r könyvtárusnak 20.000 kötetnél szaporább kölcsönző-könyvtára is.

Mikor gazdagítja Budapestünket az új Muzeum épületében felállítandó nyilvános könyvtár?! — 's mikor nyilhat egy kielégítőleg gazdag kölcsönző-könyvtár? — nem tudom! az utóbbival Heckenast kecsegtetett; — terve tán nem fult örökre az árvizbe?! (Vége következik.)

### KÜLÖNFÉLE.

T ö r ö k d e l i s é g. Mahmud szultan Victoria angol királynénak egy pompás gyémánt, rubin és smaragdokkal gazdagon megrakott, nyaklánczot küldött, mely 200 ezer franknál többre becsültetett. Kapcsát egy emaillozott lemezezske teszi, mellyen a' szultan nevének első betűjét nagy értékű gyémántok környezik.

## Valami az élet könyvéből.

Közli v—i BARNÁ.

## Harmadik czikkely.

Je ne sais ni tromper, ni feindre, ni mentir,  
Et quand je le pourrais, je n'y puis consentir.

Megszegem már a' hosszas csendet, mint a' mezőknek kellemes dalosa, az egekig lebegő pacsirta, midőn unalmas téli órái után, a' tavasz első fuvolatára, bájos énekével földünk lakóit új életre serkenti. Megengedjenek drága uraim 's asszonyaim! hogy költői pathoszszaal kezdett czikkelyemben magamat pacsirtához hasonlítam; mert a' pathosz hamis is lehet, 's én — ha meg kell vallanom — sem pacsirta, sem fűlmile nem vagyok, hanem inkább mély baritonommal károgó varjúnak illeném; — azonban megelégszem, ha a' papagályok sorába iktattatom is — legalább külföldi journalokhoz szokott szép urnéim picziny füleikbe ezt sughatom untalan: „a' Regélőt ápoljátok! a' Regélőt ápoljátok!“ — noha magyar író létemre inkább ohajthatnék struczgyomrot azon csontos kritikák megemészthetése végett, melyeket jelenleg némelly nimbus-körzött e-fők szoktak előnkbe tálalni; de melyekről az ész világánál bebizonyodott, hogy mint a' hold: szarvasak. — Engedelmet kérek csacschaságomért, ha tán kelleténél tovább vetém a' sulykot; mert rózsa alatt legyen mondván — én leány-természettel bírok, mellynél fogva nem is beretválkozom, — pedig vajha megberetváltatnám! akkor, csak akkor láthatnának napvilágot azon fontos igazságok, melyek most szakálom ernyejébe burkolvák, p.o. — nem — lehetlen kimondanom, mert erősen szakálomra kötötték; — míg tehát a' szakálnak egy második elensége, hatalmas, mint nagy Péter czár — ki Devereux igazolása szerint, nyilvános operatio által a' fél medvékből egész embereket faragtatott — támadna, elégedjenek-meg szép olvasónéim azon igazságokkal, melyeket kegyetek számára az élet könyvéből kijelelendek. — Mig tisztemet végezném, kérek csendes figyelmet!

Tudom, több rózsa-ajk előbbi czikkelyem átolvasása után, ha velem személyesen találkozand, ezt fogta volna mondani: „ön is okosabban tett volna, ha író tollát fogpiszkálólul használnád!“ — 's ha e' rágalom tös-okát tovább puhatolnám, bizonyára ez lenne: mivel magát leány-gyűlölőnek vallá.“ Irói parolámra mondom virágesák! önök igen hibáznak; mert én nem magamról beszéltem; nálam szelídebb báránynya alig lelhetnek kegyességtek! csupán azt közlém, mit az élet könyvében olvastam, 's meglehet azon jó ur is megváltoztatá misanthrop elveit. — Lássuk, mit mond a' 25. lapon:

A' társas-élet egy igen igen öblös palaczk, mellynek ürében a' szegény halandó Cartes manójaként izog mozog a' szeszélyes sors nyomkodása szerint. Ebben élő példa vagyok én, ki a' nőnemet tíz évig prosai nézponthól szemléltem, 's a' tizenegyediknek első felében Hymennek rabja vagyok. — Történetem rövid vázlata ez: —

A' mult tavasz egyik délestjén a' szabadba sétálék, élvezendő azon kellemeket, melyek egy természetbarát számára illykor minden lépten fakadnak; 's éppen midőn szenvedélyes fűvész létemre, egy a' „Süngenesiák“ osztályába tartozó plantát bonczolgatnék, robajjal párosult segítség után esdeklő sikoltás hatá-meg füleimet. Feltekintek, 's ime néhány száz lépésnyire egy elragadtatott könnyű kocsí györdül felém, belsejében két fátyolozott, 's két-

ségbeeséssel vivó dámát viselő. A' veszélyben forgók kiszabadítására magamat lovagi szellemmel eltökélni, 's azt végre is hajtani, pár perczenet mive volt. Képzeltetik kegyetek a' némbereknek határt nem ismerő örömét 's háláját, midőn nem remélve illy szabadító tűnt-fel előttük; de még inkább az én meglepetésemet, midőn a' fátyolozott alakokban a' szép Luizára, 's egykor kosarat nyújtott tánczosnémra ismerem, ki ha az ijedtség más gondolatokat nem támaszt agyában, aligha ezt nem sugja társnéjához: „a' gyermek egészen megemberesedett!“ — mert tiz év lefolyta alatt csakugyan rettentően megszakálosodtam magam is.

Más nap éppen toilettemet végzém, midőn egy tisztességes, őszbe borult uri ember lépett szobámba, ki rövid tisztelkedés után legforróbb ömledézekben adá tudtomra a' megmentett dámák háláját, esedezve kérvén egyszerűsmind, minthogy a' sors engemet családjá jötevőjévé rendelt, szerencsésiteném azt látogatásommal is. — E' becsületes ur Luiza atyja volt.

Néhány nap mulva csakugyan éltem a' barátságos meghívással, 's mint-hogy fogadtatásomat őszinte érzetből fakadottnak tapasztalám, többször ismétlém azt. Ez alatt köttem 's Luiza között szorosabb viszony keletkezett; mert hamis kis gyerkőcze az a' pelyhes Amor; — ha egyszer az ember szívébe furja magát, addig mesterkél, míg czélját nem éri, mi nálam igen könnyen sikerült neki; minthogy leány-gyűlölesemben is — ha meg kell vallanom — ő vala álmaim tárgya; a' gyermek keblébe mélyen vájódott képe, 's a' felserdült ifjú ki nem törülheté azt. — Tudom ingó nádszálnak fog tekinteni az olvasók nagyobb része; — én magam is csak hamar átláttam helyzetem iszonyatosságát: — „bűnhődnöd kell ezért!“ — szöllék szívemhez, 's Luizát, ki tiz év lefolyta után is megtartá kellemeit, nőmül jegyzém-el; mert többektől hallottam, hogy a' feleség valódi ostora a' férj-finak...

Több hava már, hogy Luizát, mint nőmet, ölelem. Gyakran lobbantom tréfából szemére egykori irántam viselt büszkeségét: de ő illykor csókot nyomván ajakimra: — „most kamattal leszolgálok azt“ — rebegi. — Kosarat nyújtott tánczosném pedig még most is pártát hordoz. Szegényke! kosarában egy valakitől, ki jegyváltás után cserben hagyta őt, mézes kalácsból idomított szívet kapott. — Ki hitte volna, hogy így végződjék történetem? — én legalább nem.

Ez időtől nem merek semmit is felfogadni; mert tapasztaltam, hogy az illy esetben annál inkább küzd ellenünk a' végezet, mint egy megmutatni akarván, hogy korlátozhatlan hatalma előtt legeltökéltebb szándékunk is csak szívárvány, csalóka fény; — hanem fel felsohajtok eme latin közmondással: „homo proponit, Deus disponit!“

Honom Szépei! ne higgyétek tehát, hogy csak a' barkós férjfiú kebelében fészkel az íves Amor; — mert a' csupasz állú serdülő ifjú is képes érzeni.

Ti pedig fiatal barátim! el ne csüggedjétek, ha zsenge szerelmek nem viszonztatik; hisz' lesz idő, mellyben kamattal fizetend az egykori megvető.

Zörgessetek és megnyitattik. Angol lapok őszelő hó 20 káról következő nevezetes eseményt beszélnek. Llewellyn ur, graig-d'arnei jószágúrbirtokos, mult héten csakugyan összekelt Charlas kissaszszonynyal. Az említett jószágúrbirtokos ur már 16-ik évében olly határtalan szerelmet táplált keblében, minőről a' szerelem évkönyvei még nem emlékez-

nek, de a' szegény ifjú egy Turandottra talált imádottjában. A' hű szeladon azonban erősen hitte, hogy idővel a' bogácskórón is rózsza fog teremni, 's a' köszívü imádottat kezének és szívének ajálgatásával nem szünt-meg teljes 35 évig ostromlani. Türelme, állhatatossága, szakadatlan figyelme, mindek felett pedig reábeszélési tehetsége végre rá birták a' negédes szépet (mintán másnak nem kellett), hogy ajánlatát elfogadva őt igen szavával boldogítsa. A' végetlen boldog völegény azonnal fölmentő levelet vált, és azon félelmében, hogy szeszélyes szépe ígéretét meg találja banni, másnap reggel vele nyakra főre megesküdött. E' türelem ritka példányára méltán alkalmazhatók az írásnak ama szavai: „zörgessetek és megnyitattik.“

**Középszerűség.** A' „Globe“ szerint némelly fő rangú személyek, kik a' buckingham-i palotában ő fölségének, az angol királynénak ágyát látták, nem győztek eléggé csudálkozni annak egyszerűségén. Ezek, kik azt hitték, hogy egy fölség csak dunnalud-pélyhén szenderegnet, nem találtak egyebet egy tábori ágynál, egy szörderekaly 's kis vánkoslál. Kíváncs volt, hogy dámáink is követnék e' példát! — Milly sokat nyernének ez által mind színök, mind egészségök és kedélyökre nézve, nem szükség fejtegetni.

## EMLEKMONDÁS.

### P á r t o s s á g.

Pártos barátság 's szerelém  
Földön legkinzóbb gyötrelém.

VÖRÖSMARTY után —

### Á r u l ó.

A' honhoz álnok, hivtelen,  
Anyát szeretni képtelen.

HRABOVSKYK után —

**Szenvedély.** — Heves, szaguldó szenvedélyektől csapdosott, gyengeségekben makacs, feltételekben habozó embereket ez életben nem ritka, pillanatokig állásukból kiemelve látni.

B. JÓZSIKA után —

**Büntetés.** — Én csak az élőket büntetem, mikor hibáznak; a' holakra nem terjed haragom.

MÁTYÁS király mondása. K. H. K. J.

**Hős mell az áttörhetlen sorompó.** Nem viz-, hanem önként ontott vér-folyamon bajos az átmenet.

SZÁSZ KÁROLY

után H á b o r N. Enyedről.

## Tagrejtvény.

(Két tag.)

Szokta szobát az egész diszesíteni; — elseje szivben  
Fájdalom árja lehet; — végseje gyászvigalom.

BELLAÁGH JÓZSEF.

Előbbi sejtvény: Kleopátra.

*Figyelmeztetés.* E' folyóiratnak Pesttől távolabb lakó t. pártfogóit, kik jövő 1839 ki évi lapjainkat is járattatni ohajtják, illőleg figyelmeztetjük, hogy a' pesti jelen vásárra jelen alkalmak által legkönnyebben felküldhetik folyóiratunk jövő fél évi (6 pgó ft.) díját egyenesen a' szerkeszői hivatalba.

Szerkeszi Mátray Gábor, halpiacson alul, a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomat. Trattner-Károlyi, uri utza 612.